

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/227/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713204593
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2713204593.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s. so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného splnomocnencom: JUDr. Alan Strelák, advokát so sídlom Na vršku 12, 811 01 Bratislava, proti odporkyňi: F. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, XXX XX L., štátny občan SR, o zaplatenie 460,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Odporkyňi súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresnom súde Skalica dňa 2.7.2013 domáhal, aby súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 460,50 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 460,50 eur od 26.7.2009 do zaplatenia a trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 12.2.2009 bola medzi navrhovateľom a odporkyňou uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.2.2009 na čiastku 350 eur za odplatu vo výške 241,50 eur. Zmluvou sa odporkyňa zaviazala uhradiť celkovú čiastku vo výške 591,50 eur v trinástich mesačných splátkach vo výške 45,50 eur, prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila odporkyňa podpisom zmluvy o úvere. Odporkyňa do dňa podania návrhu uhradila 131 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 20 eur bola uhradená dňa 22.6.2009. Predžalobnou upomienkou zo dňa 3.2.2010 navrhovateľ upozornil odporkyňu na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 24.2.2010 navrhovateľ oznámil odporkyňi, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 25.7.2009. Po zosplatnení záväzku odporkyňa nič neuhradila. Ku dňu podania návrhu žalovaná suma 460,50 eur predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom a úhradami odporkyne. Navrhovateľ sa pred začatím tohto konania domáhal svojho nároku na rozhodcovskom súde. Na základe rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve o úvere vydal Medzinárodný rozhodcovský súd zriadený pri Rozhodcovská spoločnosť, a.s. dňa 14.7.2010 rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. XXXX/XXXX. Následne navrhovateľ podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Vladimírovi Polákovi. Okresný súd Skalica uznesením č.k. 3Er/1800/2010-19 zo dňa 2.2.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok bol nezákonný a nevykonateľný, nakoľko rozhodcovská doložka bola vyhodnotená ako neprijateľná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené aj Krajským súdom v Trnave a to uznesením č.k. 11CoE/162/2011-19 zo dňa 30.3.2012.

Pre nedostatok odôvodnenia návrhu súd vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu. Navrhovateľ sa podaním zo dňa 15.4.2014 vyjadril, že odporkyňa sa dostala do omeškania už dňa 24.4.2009 s úhradou

tretej splátky. Žalovaná suma pozostáva z nesplatenj istiny 269,24 eur, z neuhradeného úroku 53,83 eur a z neuhradenej odmeny 137,43 eur. Navrhovateľ k výzve súdu na predloženie doručenky k oznámeniu o zosplatnení a k predžalobnej upomienke doručovaným odporkyni uviedol, že pri ich doručovaní odporkyni využil služby Slovenskej pošty, a.s. formou doporučenej zásielky, nevyužil produkt, pri ktorom doručovateľ vráti zasielateľovi doklad o doručení, podľa neho žiadne ust. O.s.p. neukladá dodávateľovi doručovať listiny doporučene s navrátením potvrdenia k doručení.

Navrhovateľ sa na riadne a včasne predvolané pojednávanie nedostavil, neúčasť ospravedlnil jeho splnomocnenec.

Odporkyňa sa na výzvu súdu k návrhu nevyjadrila. K veci dala vyjadrenie na pojednávaní po daní predbežného právneho posúdenia veci. Uviedla, že nemá dostatok finančných prostriedkov na splatenie dlhu.

Súd vec prejednal s použitím ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti navrhovateľa a prihladol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy berúc do úvahy, že vec bolo možné rozhodnúť aj na základe listinných dôkazov.

Navrhovateľ trval na návrhu v celom rozsahu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.2.2009, predžalobnou upomienkou - výzvou k úhrade dlžnej sumy, oznámením o zosplatnení záväzku, Obchodnými podmienkami, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 15.4.2014, splátkovým kalendárom odporkyne, výsluchom účastníkov, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav vec:

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.2.2009 mal súd preukázané, že navrhovateľ pri podpise zmluvy poskytol odporkyni bezúčelový, hotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 350 eur, pričom odporkyňa prevzatie istiny v hotovosti potvrdila svojim podpisom na zmluve. Úver bol poskytnutý na 13 mesiacov za poplatok za správu úveru (tvorí ho odplata a úrok vo výške 20 % z istiny). Odporkyňa sa zaviazala uhradiť navrhovateľovi celkom sumu 591,50 eur. Odporkyňa sa ďalej zaviazala uhradiť veriteľovi úver v 13 mesačných splátkach tak, že prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Veriteľ bol oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru na 13 mesiacov bola 34,92 eur.

V Obchodných podmienkach patriacich k zmluve v bode 1 bola uvedená výška RPMN 206,73 % a výška úrokovej sadzby 20 % z istiny za každý rok splácania úveru.

Z predžalobnej upomienky - výzvy k úhrade dlžnej sumy zo dňa 3.2.2010 má súd preukázané, že ňou navrhovateľ vyzval odporkyňu, aby uhradila svoj dlh v sume 415 eur a súčasne upozornil odporkyňu, že ak nevykoná bezodkladnú úhradu svojho dlhu, navrhovateľ si uplatní právo a po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Doručenka súdu predložená nebola.

Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 24.2.2010 navrhovateľ oznámil odporkyni, že ku dňu 25.7.2009 bol zosplatnený celý dlh odporkyne z dôvodu jej omeškania so splácaním a uviedol celkovú dlžnú čiastku vo výške 660,50 eur, ktorá ku dňu vyhotovenia oznámenia predstavovala istinu vrátane úroku a zmluvnej odmeny vo výške 460,50 eur so zmluvnou pokutou vo výške 130,06 eur a náhradou nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho konania v sume 70 eur. Doručenka súdu predložená nebola.

Splnomocnenec navrhovateľa pri výsluchu tvrdil, že keďže zmluva o úvere je absolútnym obchodom, mala by sa na vzťah účastníkov použiť štvorročná premlčacia doba podľa Obchodného zákonníka. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/28/2014 a na rozhodnutie Nejvyššího soudu ČR 32CdO/3337/2010 s odkazom na štvorročnú premlčaciu lehotu podľa Obchodného zákonníka pri zmluvách o úvere, ktoré sú absolútnym obchodom. Ďalej dodal, že počas konania pred rozhodcovským súdom, kde si navrhovateľ uplatnil svoj nárok a následne v exekučnom

konaní, premlčacia doba spočívala až do právoplatného zastavenia exekúcie. Uviedol, že podmienky s odporkyňou boli individuálne dojednané, o čom svedčia rukou písané údaje a čísla v zmluve ako aj samotná zmluva podpísaná odporkyňou.

Odporkyňa pri výsluchu uviedla, že zmluvu podpisovala doma, v zmluve nedohadovala nič. Oznámenie o zosplatnení záväzku obdržala. Nepamätala si, koľko splátok uhradila, tieto odovzdávala osobne zamestnankyni navrhovateľa.

Splátkovým kalendárom odporkyne má súd preukázané, že odporkyňa uhradila celkom 131 eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení do 28.2.2010 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinného od 1.5.2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 30.11.2009 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi a dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere zo dňa 12.2.2009 má spotrebiteľský charakter zmluvy, čo v konaní nebolo sporné, nakoľko uvedené potvrdil tiež navrhovateľ. Ide o zmluvu uzavretú ako spotrebiteľskú, ktorej základným charakterom je charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení v čase uzavretia zmluvy a postavenie odporkyne v zmluve ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa danej v § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a postavenie navrhovateľa ako veriteľa, ktorý poskytol podľa predmetu svojho podnikania finančnej služby odporkyni vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský charakter zmluvy vyplýva z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochyb o tom, že pôvodný veriteľ je dodávateľom a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, žeby odporkyňa požadovala poskytnúť úver nie ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 3 OZ, alebo žeby naopak konala ako osoba pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd mal za preukázanú existenciu úverovej zmluvy a pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a tiež v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri týchto záveroch sa súd zaoberal platnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere po stránke formálnej a vyhodnotil zmluvu ako platnú.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 102 Občianskeho zákonníka pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení od 1.5.2014 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa článku VIII. bod 12. zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto: za § 5a sa vkladá § 5b, ktorý znie: „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“. Podľa článku XIV. zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2014.

Novela zákona o ochrane spotrebiteľa v § 5b zaviedla povinnosť súdu ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Súd preto ex offo skúmal, či pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi je premlčaná. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, čo má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, súd prihliada na premlčanie v súčasnosti ex offo a tak sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že návrh nebol podaný dôvodne. Zo zisteného stavu veci súd vyvodil ten právny záver, že v konaní je potrebné ex offo prihliadnuť na premlčanie uplatneného nároku. Súd sa v konaní zaoberal tvrdením navrhovateľa o tom, že jeho pohľadávka nie je premlčaná, keďže tvrdil, že si uplatnil právo na rozhodcovskom súde a následne bol na tunajšom súde navrhnutý výkon rozhodnutia. Podľa navrhovateľa počas rozhodcovského konania a exekučného konania premlčacia doba neplynula. Súd zistil, že rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 14.7.2010 Medzinárodným rozhodcovským súdom zriadeným pri Rozhodcovská spoločnosť, a.s. pod sp. zn. XXXX/XXXX . bol v exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3Er/1800/2010-19 vyhlásený za nulitný a za neúčinný exekučný titul z dôvodu, že neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodovať. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu zaručujú kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka vykladané v súlade so smernicou č. 93/13/EHS. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach, ktorá je individuálne nedojednaná vylučujú súd inak príslušný, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle výkladu § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, a preto rozhodcovský rozsudok je nulitný a ako exekučný titul je neúčinný. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať. Preto má súd za to, že rozhodcovský rozsudok ako nulitný právny akt ako keby ani nevznikol, súd naň neprihliada a má za to, že si veriteľ neúčinne uplatnil právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a preto súd nepostupoval podľa § 112 Občianskeho zákonníka.

Pri posudzovaní premlčania súd pre spotrebiteľský charakter zmluvy aplikoval ustanovenie § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je premlčacia doba tri roky. Úpravu premlčania obsahuje

tiež Obchodný zákonník, podľa ktorého je premlčacia doba štvorročná. I keď účastníci uzavreli zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, ktorá ako typ zmluvy je absolútnym obchodom, zároveň táto zmluva spadá pod úpravu spotrebiteľských zmlúv podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Úprava o premlčaní v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka je úpravou nevýhodnejšou pre spotrebiteľa, preto ju súd na predmetnú vec neaplikoval. Použitie úpravy o premlčacích dobách podľa Obchodného zákonníka na ochranu spotrebiteľa neprichádza do úvahy, pretože je v ňom zakotvená dlhšia (štvorročná) premlčacia doba, ktorá zvyšuje ochranu veriteľa a naopak predlžuje stav neistoty spotrebiteľa, že by veriteľ od neho mohol niečo úspešne žalovať. Súd tak postupoval podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.5.2014, kedy sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, tzn. že súd na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ použil prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie nadobudlo účinnosť 1. mája 2014, právny predpis, ktorého súčasťou je, nemá prechodné ustanovenia a preto od jeho účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014). Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Splnomocnenec navrhovateľa v konaní odkazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/28/2014 a na rozhodnutie Nejvyššího soudu ČR 32CdO/3337/2010, kde poukazoval na použitie štvorročnej premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka aj v spotrebiteľskom vzťahu, no súd, rozhodujúc o súdnej veci účastníkov sa priklonil k novšiemu rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014, ktorý na vzťah účastníkov aplikoval kratšiu premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou zmluvu o úvere dňa 12.2.2009, pričom navrhovateľ podaním zo dňa 24.2.2010 ku dňu 25.7.2009 zosplatnil úver. Výpoveď odporkyne je v zhodnom tvrdení navrhovateľa, že prevzala oznámenie o zosplatnení úveru. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia trojročná lehotá v tomto prípade začala plynúť odo dňa 26.7.2009, (deň nasledujúci po zosplatnení úveru) a uplynula dňa 26.7.2012, kedy nastala splatnosť úveru. Návrh na súd bol podaný navrhovateľom až dňa 2.7.2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto bolo potrebné premlčaný návrh navrhovateľa ex offa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodoval v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. avšak odporkyňi, ktorá mala vo veci plný úspech, súd nepriznal náhradu trov konania, nakoľko si trovy konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne nevyplývajú.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého

stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ktorým je Exekučný poriadok.